

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 10-148

10-148

BESLISSING VAN DE RAAD VAN DISCIPLINE IN HET RECHTSGEBIED VAN HET
GERECHTSHOF TE ARNHEM

Bij brief d.d. 13 oktober 2010 heeft mr R.J.A. Dil, deken van de orde van advocaten in
het arrondissement Arnhem, ter kennis van de raad gebracht de klacht van:

klager

wonende te [woonplaats]

tegen:

verweerder

advocaat te [plaats]

1. De klacht is behandeld ter openbare zitting van de raad van 10 januari 2011, waar
verschenen is klager en verweerder.

De raad heeft bij de behandeling van de klacht zitting gehouden in de volgende samen-
stelling: mr. B.P.J.A.M. van der Pol, voorzitter, en mrs. E. Bige, A.D.G. Bakker, C.J.M.
de Vlieger en P.J.M. van Wersch, leden van de raad, en is bijgestaan door mr. M.S.
van den Berg als griffier.

2. De klacht ziet op het volgende. Eind [...] 2009 heeft klager zich gewend tot verweerder
om advies naar aanleiding van een uitspraak van de kantonrechter. Verweerder heeft
toen volgens klager een uitermate rooskleurige voorstelling van zaken gegeven ten
aanzien van de kansen in hoger beroep. Op de vraag naar de kosten daarvan heeft
klager begrepen dat met het hoger beroep naar schatting 8 uur gemoeid zou zijn. Ver-
weerder bood klager voor het geval klager niet in aanmerking zou komen voor gefinan-
cierde rechtsbijstand een zogenaamd 8-uurs pakket tegen een voordelig tarief,. Toen
klager inderdaad niet in aanmerking bleek te komen voor gefinancierde rechtsbijstand
heeft verweerder de afspraken over het gematigd tarief bevestigd en klager toegestaan
het vooruit te betalen honorarium in twee termijnen te voldoen. De kosten zouden se-
paraat in rekening gebracht worden.

3. De klacht luidt als volgt. Verweerder heeft zich niet gedragen zoals een behoorlijk
advocaat betaamt. Meer in het bijzonder verwijt klager verweerder dat

a. hij hem onjuist, in ieder geval gebrekkig, heeft geïnformeerd over zijn kansen in hoger
beroep en de kosten van de procedure, in die zin dat hij pas na afloop van de comparitie
van partijen tot de conclusie is gekomen dat het beter was de tijdens de comparitie
door de wederpartij voorgestelde, uiterst magere, schikking te accepteren dan voort te
procederen, nu dat laatste niet de oorspronkelijk ingeschatte 8 uur zou kosten, maar
tussen de 18 en 26 uur;

b. hij voor klager niet bereikbaar was voor overleg en heeft nagelaten hem schriftelijk
te informeren over de correspondentie met het hof na de comparitie;

c. hij heeft niet gereageerd op verzoeken tot financiële afwikkeling van de zaak en af-
gifte van het dossier. Dat heeft onnodig lang op zich laten wachten.

4. Verweerder heeft gesteld dat hij niet eerder kon afrekenen met klager, omdat hij niet beschikte over zijn bankrekeningnummer. Met betrekking tot de niet verbruikte uren uit het 8-uurs pakket heeft hij klager een voorstel gedaan. Wat zijn bereikbaarheid betreft heeft verweerder erkend dat deze in de periode dat hij klager bijstond niet optimaal was. Hij heeft daarvoor zijn excuses aangeboden. Ter zitting heeft verweerder aangegeven dat hij voor zijn advies omtrent hoger beroep beschikt heeft over het dossier in eerste aanleg en dat hij het risico waar het de bewijspositie betrof anders had ingeschat. Tijdens de comparitie bleek dat die rechter zijn inschatting niet deelde. Verweerder stelt dat hij klager wel heeft gewezen op het procesrisico, maar dat wordt door klager betwist.

5. De raad beoordeelt de klachtonderdelen als volgt.

Klachtonderdeel a:

Gelet op de betwisting door klager is niet komen vast te staan dat verweerder klager vooraf voldoende helderheid heeft gegeven over zijn kansen in hoger beroep en de daarmee gemoeide kosten. Van verweerder had mogen worden verwacht dat hij in de opdrachtbevestiging zijn procesadvies ook nog eens schriftelijk had vastgelegd en klager had gewezen op het procesrisico, temeer nu het financiële belang van de zaak beperkt was, € 2.500,-. De raad neemt daarbij tevens in aanmerking dat uit de stukken naar voren komt dat een bewijsopdracht aan klager in hoger beroep in de rede lag en dat in dat licht ook de inschatting van verweerder van door hem te verrichten werkzaamheden op voorhand al te rooskleurig was. Klachtonderdeel a is derhalve gegrond.

Klachtonderdeel b:

Hoewel verweerder excuses heeft aangeboden voor zijn slechte bereikbaarheid is de raad van oordeel dat vanwege het voor klager teleurstellend verloop van de comparitie de relatie wel wat zorg verdiend had en de raad acht in dat licht ook dit klachtonderdeel gegrond.

Klachtonderdeel c:

Uit het dossier is gebleken dat het uitblijven van de financiële afwikkeling en de informatievoorziening daarover op een misverstand moet hebben berust. Verweerder had om het rekeningnummer van klager gevraagd maar klager verkeerde in de veronderstelling dat betaling kon plaatsvinden op het rekeningnummer waarvan hij zelf zijn betalingen had gedaan aan verweerder. Dat de afwikkeling in zijn geheel daardoor stagneerde is aannemelijk. De raad ziet hier geen tuchtrechtelijk verwijt. Dit klachtonderdeel is niet gegrond.

De beslissing van de raad luidt als volgt:

De klachtonderdelen a en b zijn gegrond; onderdeel c is niet gegrond.

Aan verweerder wordt de maatregel van berisping opgelegd.

Aldus beslist door de raad in de hiervoor vermelde samenstelling en uitgesproken in het openbaar op 14 maart 2011 in tegenwoordigheid van de griffier.

griffier   voorzitter